

פרוטוקול מס' 29/ד

מישיבת ועדת הכספים, מיום ב', ב' בטבת תשט"ו
27.12.1954, בשעה 11.00.

נכוחים : חברי הועדה :
 י. גורי - יו"ר
 א.מ. גניחובסקי
 ש. דיין
 א. הרצפלד
 ק. לוז
 ח. למדן
 ח. רובין
 ז. שפר
 י. פרד

נוכחים :
 ד"ר מוזס - מבקר המדינה
 מר פאירי - מנהל משרד מבקר המדינה
 ד. בן-דרור - אגף התקציבים במשרד האוצר
 מר לרון - הממונה על יחסי צבור במשרד האוצר
 מר ארנון - הממונה על התקציבים במשרד האוצר
 מר לנדאו - מטעם משרד האוצר
 מר ספיבק - מטעם משרד האוצר
 ד"ר קיטרון - משרד המשפטים

סדר היום: טבנה התקציב.

היו"ר י. גורי :
 הטעיף העומד על סדר היום הוא:
 טבנה התקציב. אגדה להציע הצעות
 סיכום בעקבות הדיון שנתעורר בישיבה האחרונה.

דעתו של מבקר המדינה היא, כמלומדי,
 שאם אין כל אפשרות להפעיל כבר השנה בתקציב קרן חידושים במפעלים,
 הרי צריך לפחות להתפק בהכנסת הטבותים המתאימים לאורך הוצאות הבלאי.
 והיות והטבותים שנכניס לצורך חידושים של הנכסיה ההולכים ובלים לא
 יבוטאו על חשובים מדוייקים בשאלת השאלה מה יהיה השיקול לאורך
 יוערך הסכום הדרוש לשם כך.

השאלה השניה היא שאלת ההכנסות
 וההוצאות שאינן סופיעות בתקציב, ולהכנסותן לתוך התקציב הסכים גם
 מבקר המדינה, פרט להכנסות והוצאות מסחריות. גם כאן מוצע תיקון
 האוסר: להעביר את עודף ההכנסה, במידה ויהיה עודף כזה, ולצרפו
 להכנסות אותה שנת תקציב, כדי תיכללה בדו"ח הסופי הן ההכנסות
 והן ההוצאות של אותה שנה. ואם הדו"ח יסתכם בטוף וצטבר, כלומר

תשעה חדשים לאחר סיום שנת התקציב, הרי שתהיה שהות מספקת לסכם את מאזן הפעולה המסחרית הזאת, ולכלול את העודף - אם יהיה כזה - בהכנסות! כן אין להכניס את ההכנסות החוזרות ונישנות בתקציבים השונים של משרד המטילה עקב שירות שניתן להם על ידי מפעל מטמלתי כמו למשל המדפיס המטמלתי, כי בתקציב יש לכלול אך ורק הוצאה נטו. את כל שאר ההכנסות יש לרכז בטעיף טיוחד ואת כל ההוצאות בצירוף של ההכנסות הללו. ברור שאם ההוצאה מותנית בשעור ההכנסה הרי שמבטיחים מראש שהיא לא תעלה על ההכנסה, אולם אי אפשר להבטיח מפני עודף של הכנסה. העודף יועבר להכנסה הכללית של התקציב. הכנסה מיועדת מצד אחד והוצאה מותנית מאידך.

לשאלת ההיסטנעות מפירות יתר בטעיפי משנה שונים בתקציב ולעומת זאת פירות נוסף במידה ותוכן ההוצאה מחייב את הדבר. יש להשקיע בענין זה מחשבה ולהציע לאוצר הצעות קונקרטיטיות יותר בענין זה. אין בידינו לעת עתה הצעה קונקרטיטית האוטרט כיצד ואיך לבנות את התקציב. למשל, אם בתקציב מופיע סכום של 6 מיליון בסביל שירותים שונים הרי שיש צורך בפירות דמי השירותים. יש לפרט את ההכנסה ולחלקה למספר סוגי משנה על מנת שהפירות הנוסף יבוא גם כן בדברי ההסבר. כן דרוש פירות נוסף בטעיף "טיוע טכני", כן בהכנסות מסוגי הרשיונות השונים.

הובטח לנו עוד בשנה הקודמת כי השנה יחולקו הגביות לשניים: על רכוש מטמלתי לחד ועל חשבון הלואות לחד. יש לעמוד על כך.

יש צורך שמדי שנה בשנה תופיע בדברי ההסבר רשימה מפורטת של כל החובות לטוגיהן המחולקת לפי השנים ודמי הפרעון של הלואות.

איני מבין מדוע כוללים את הסעיף של הביטוח הסוציאלי לעובדים כאן.

סר בן-דבור : בתקציב השנה הבאה זה כבר לא יופיע.

הינ"ר י. גורי : תטיכות לקופ"ח. התטיכה מתחלקת לפי עיקרון מסויים וקבוע, ואין כל מניעה לפרט את שעור התטיכה לכל אחת מקבלת. יש לתת בדברי ההסבר העיקרון לפיו מתקיימת החלוקה הזאת.

מבקר המדינה אמר בישיבה הקודמת, כי בדו"ח מספר 5 הוא יביא פרק שיכיל הסבר מפורט האומר כיצד לבנות תקציב שיבליט יותר את פעולותיה של כל יחידה ויחידה. אני שומע שהוא הביא כבר את החלק הראשון. לאחר שנקרא אותו נבקש ממנו הסבר תמציתי שיהיה בו כדי להבהיר למה הדברים מכוונים.

אני רוצה לשאול את מבקר המדינה: אם הטיכומים האלה חופפים על פני כל השטח של מבנה התקציב או שיש צורך להוסיף עליו?

ד"ר סוזס : הדברים בדו"ח לקוחים והם אופייניים לעיריית לוס-אנג'לוס.

לשאלתו של הינ"ר. נדמה לי כי הטיכום שמענו נגע בכל הנקודות החשובות בהן טפלנו בישיבה הקודמת. נקודה אחת בלבד דורסת בירור נוסף, והיא: הטיפול בתקציבי החשבונות המסחריים. קודם כל הערות כלליות לאור הויכוח

שהתקיים בישיבה הקודמת. הצעת תקציב לפי תפקידים ופעולות אין פירושה שבמסגרת התקציב לפי יחידות יבוא תקציב יליהיה בנוי אך ורק על תפקידים. אנו מציעים להסלים את התקציב הקיים על ידי תקציב המראה את הפעולות בצורה מחייבת.

אשר להפחתות. אני גבין את הנימוק האומר שטן ההכרח לעשות הכל כדי להשיג היפעה חינוכית מסויימת, אולם נדמה לי כי זוהי אסליה בלבד. אי אפשר להשיג בדרך זו את הקטנת ההוצאות. אין לצפות להיפעה חינוכית על ידי ייטה זו. במידה ויהיה יסוד לכך, הרי אני מחייב את הצעתו של היו"ר בענין זה.

אני מקדם בברכה את ההצעה האומרת: לוותר על כל חשבון מסחרי שאינו אמיתי, שאינו קשור בקניות ובמכירות. בשנת 1951 נתבקשתי על ידי ועדת הכספים להמציא חוות דעת בשאלת החשבון המסחרי, וכבר אז הצעתי ליצור קשר מסויים בין החשבון המסחרי לבין התקציב. איני יודע אם ההצעה האומרת שיתרת החשבון תופיע בתקציב אינה מרחיקת לכת מדי. אולם כדי ללכת לאור הפתרון שמצא משרד המסחר והתעסיה: השתתפות החשבון המסחרי, השתתפות חסלבת הסוון למשל, באדמיניסטרציה. כדי להגיע ליטה זו על כל חשבון מסחרי ועל כל קרן שקיומה הנפרד מוצדק להופיע בתקציב על הסכום אותו מציעים כהשתתפות החשבון המסחרי בהוצאות האדמיניסטרציה. כך תקבל הכנסת מושג על ההיקף האדמיניסטרטיבי של העבודה הקשורה בחשבון המסחרי, ולפעשה כוללים אף דברי ההסבר בעמוד 153 פרטים על העובדים המספלים בעבודה זו.

יש להציע לאוצר להשתמש בהזדמנות זו להניא בדברי ההסבר כי לגבי כל חשבון מסחרי או קרן שיישארו לאחר השינוי - יש לתת את המאזן ודו"ח כספי מסויים של השנה הקודמת. כי קשה לדרוש מטפעל שטדי שנה בשנה יחזיר את הכספים. יש להבטיח שיטת קשר קבועה לגבי כל החשבונות המסחריים ולגבי כל אותן הקרנות שיישארו מחוץ לתקציב, ויובא בכל חשבון מסחרי סכום המעיד על גובה ההשתתפות באדמיניסטרציה.

אשר למידת הפירוט. השאלה מחייבת בירור נוסף. אני מציע שיערה מיוחדת של האוצר ושל משרדי המפל בסיון מחדש של ההוצאות. בחיצותה של הרפומה ועל ההכרח בה אפשר ללמוד מהדוקומנט שבידי הועדה.

מר ארנון : שאלה לי למבקר המדינה ולועדת הכספים בענין ההפחתות. בתקציב כפי שהוא היום ישנם סכומים רבים המופיעים פעמיים, והם מגדילים באופן סלאכותי את סך הכל של התקציב. הכנסת הדואר סבוליים למשל. אם לא רצויות הפחתות סלאכותיות הרי שאינן רצויות גם הגדלות סלאכותיות. ויש למצוא דרך לטניעת ההגדלות הסלאכותיות האלה, אם כי אני כשלעצמי איני מחשיב את סך הכל של התקציב, אבל אאחרים רואים בכך חשיבות ולו גם מבחינה פסיכולוגית.

מר סאירי : יש לכך פתרון. תעביר מצד אחד הפחתה לקרן כללית ואילו במשלומי חובות תכתוב סינוס.

היו"ר י. גורי : כל הסכומים הניגבים על חשבון הלוואות, תשלום חובות ורביית היא הוצאה חזרה של סכומים שהוצאו כבר בעבר. קבלנו הלואה, השתמשנו בסכומים, הפעולה כבר נעשתה. הסכום המופיע על חשבון הלוואות אינו חלק אורגני מתקציב ההוצאה התקציבית. הסכום הזה גם הוא בא להגדיל באופן סלאכותי את התקציב. מסלקים חובות על חשבון פעולות שנעשו בשנים קודמות.

סר ארנון : נקודה שניה במאלת ההפחתות. הוצע שכל אותן ההפחתות שאינן מסחריות שאינן מופיעות בתקציב, שתהיינה חלק ב', הכנסה מיועדת. אך טקווה אני כי לא תהיה בענין זה אי הבנה. בפירוש התקציב - סכומים אלה יופיעו כפי שהופיע עד כה. בחינוך נתקלנו בבעיה זו. חלק מן ההוצאה מופיע בחלק א'. הוצאה רגילה של חלק שנים מופיעה בחלק ב' כהוצאה מועברת, אבל בפירוש כל זה מופיע ביחד. איני יכול לוטר מה הוצאות חינוך מופיע בסעיף א' ומה מופיע בסעיף ב'.

היו"ר י. גורי : אני יואל: אין התקציב בנוי על הכנסותיהם של משרדים ועל הוצאותיהם? הרי קיימת הכנסה כללית שצריכה להכנסה המיועדת ועל ידי כך היא גם תגדל. הסיכום הוא הרי נסו. אם ההכנסה המיועדת היא 6 מיליון הרי שההכנסה הכוללת תגדל ב-6 מיליון.

סר בן-דבור : ישנם סעיפים של ההוצאה הכללית שאינם מופיעים בפירוש. בריכוז יהיה לנו הנסו של ההוצאה הרגילה בצירוף היתרה של ההוצאה המועברת. אולי כדאי להחליט על פירוש ההוצאה המועברת.

סר טאירי : אני מציע, לבטחה וההוצאה המותנית תתייחס לסעיף מסוים תופיע בשתי שורות. בשורה הראשונה - הוצאה רגילה, ובשניה - הוצאה מותנית. אם הדבר מתפצל לפרטים רבים - סכומים את ההוצאה הרגילה כולה ולמטה מוסיפים הערה האומרת שאין סכום זה צמוד להכנסה מיועדת.

ס. לון : אני מבין את באי כוח האוצר. הם אוטורים שכאשר ההוצאה מותנית וההכנסה מיועדת מופיעים סכומים כוללים והענין הופך להיות אלמוני. אם כך הרי זה בלבול ראש גדול. פירוש התצאה המותנית לגבי כל סעיף וסעיף אינו דבר קל, ואם נחייב זאת, הרי אחרת זה לא יהיה חוקי.

צריך שבסוף החשבון יהיה הצירוף הכללי של כל ההוצאה המותנית, ואם יש אז סכום של 5 מיליון נוסף ל-1,5 מיליון הוצאה מותנית, הרי לכם ביחד 6,5 מיליון, ואז יהיה קשר לגבי כל סעיף וסעיף עם ההכנסה המיועדת, וכן נדע ויובלט גודל התקציב.

אשר להפחתות. אשר אנו מכניסים את ענין ההפחתות לתקציב אנו מוסיפים מן העיקרון של התקציב. העיקרון אומר: תקציב של מוזמנים, ואנו מכניסים דבר שאין לו קשר עם מוזמנים. לגבי התחבורה והדואר לסל. מן הנכון היה להפריד את משרד התחבורה מטיפולי התחבורה, את משרד הדואר מטיפולי הדואר. את המשרדים להכליל בתקציב הרגיל ואילו את המפעלים - כאן לפתוח חשבון מיוחד של מפעלים, חשבון של רנוח והפסד. אם אין אנו עושים כן - צריך למצוא צורה אחרת.

לחשבון המסחרי. השאלה היא: מנין ההון החוזר של החשבונות המסחריים. פעולה מסחרית אי אפשר לעשות ללא הון חוזר. וההון החוזר הרי אינו מופיע בתקציב, ואם רוצים לקשור את הפעולה המסחרית עם התקציב - יש להכניס לתקציב הון חוזר.

ד"ר קיטרון : הערה אחת לגבי ההוצאה המותנית. הדבר מופיע לפי השיטה שהיתה נהוגה עד כה רק בתוספת לחוק התקציב. ואם באמת רוצים להתנות את ההוצאה בקבלת הסכום יש לוטר זאת בחוק התקציב עצמו. יש להוסיף לגבי כל פרט שבתוספת שהוא פרט הפחתה מותנית ההוצאה בקבלת ההכנסה, בכדי שיובנה באמת שההוצאה מותנית לא רק מבחינה חשבונית אלא מבחינת החוק.

ט"ו כו-דרור :

לשאלת ההפחתות עליהן הטכינו הכל
שיי להכניס לתקציב. צריך שיהיה
ברור שקיימת אפשרות לל הגדלת ההוצאה ויחד אתה הגדלת ההכנסה לגבי
כספים העוברים מסעיף אחר לשני. ניקח לדוגמה את הסדפיס הממשלתי.
אם המשרדים מסלטים למדפיס הממשלתי הרי עלינו במקרה זה להגדיל
את ההוצאה אף להגדיל את ההפחתה מבלי לפגוע בטך הכל של התקציב.

סר ארגון :

בנסל חיפה יש למשל סעיף של סבלות
הטגיע ל-4 טיליון. השאלה היא: כיצד
לסדר את הענין ולהביא את השינויים הדרושים. בענין זה דרושה קצת
במיסות.

הי"ר י. גורי :

אנשה לטכס אותן ההצעות הבשלות
לסיכום.

טוטכס אליבא דכולם כי כל ההכנסות
המתקבלות כמסלונטים עבור שירותים כאשר ההוצאה לשירותים אלה מותנית
בשעור ההכנסה ירוכזו בסעיף הכנסה מיוחדת וההוצאות מותנות בצידן.

לשאלת הפירוט. בענין זה קיימות שתי
ורסיות. האחת אוסרת, זו של האוצר, שבפירוט תייסר אותה הצורה בה
נהגו עד כה ובסקוט שתהיה הוצאה מותנית תופחת מההוצאה כולה ותופיע
בתקציב הוצאה נטו.

לעומת זאת עומדת הצעתו של סר מאירי
בה אני תומך שבפירוט הסופי, בסיכום ההוצאה-ל המשרד תופיע בסוף
העמוד הערה האוסרת שההוצאה כוללת גם הוצאה מותנית.
לפי דעת האוצר שיטה זו תטשטש את סקור ההוצאה, כל ההוצאה המופחתת
בסכום מסויים אינה באה להעיד סאילו סכומים היא באה להפחית. אולם
יש לכך תרופה. אין זה תורה מטיבי שהדבר יופיע בכל עמוד ועמוד.
טוב שבטוף התקציב יצורף נספח לכל משרד ומשרד ובו יופיע סכום
ההוצאה המחולק לסעיפים השונים. נספח זה יופיע כחלק בלתי נפרד
של התקציב, וחוק התקציב ידאג לחוקיותו של הנספח הזה. כך נדע
סאילו סעיפים מופחתת ההוצאה ובתקציב תשתקף כל ההוצאה וכל ההכנסה.

לעומת זאת טוטכסת ההצעה האוסרת,
כי ההכנסות מפעולות מסחריות וההוצאות בצידן יכללו בחלק האינפורמטיבי
בדברי ההסבר לתקציב, ותקציב הטובטידיות יופיע רק בסכום נטו.

אשר להוצאות המסחריות. אמרתי כבר,
כי בכל דו"ח שנתי של הכנסות והוצאות יופיע עודף ההכנסות מפעולות
מסחריות, אבל לא די בכך. נדמה לי, כי בעקבות הברור הזה נצטרך
לחזור ולדרן בענין שנית.

גם שאלת הנוהג לגבי ההכנסות של
מפעלים מסחריים נשארה פתוחה.

ד"ר טנום :

הצעתו של סר לוז האוסרת כי התקציב
צריך להראות את העודף של החשבון
המסחרי ושל ההון החוזר שלו - נראית לי. הצעתי זאת עוד בשנת 1951.
יש לצאת מנקודת המוצא כי כל חשבון מסחרי אמיתי הוא של מפעל אמיתי,
וקצת טובים לדרוש סכל מפעל להחזיר למדינה את אשר קיבל. אם נצליח
לסצוא דרך שתבטיח את הקשר עם התקציב, דבר הטבטיח גם לכנסת ידיעה
טלאה על החומר, הרי הצעתי כבר, כי כל קרן מסחרית וכל חשבון מסחרי
מחייבים שתי התחייבויות. באשר לחשבון המסחרי צריך להופיע בתקציב סכום
הטראה את ההסתמפות של החשבון המסחרי בהוצאות האדמיניסטרטיביות, כפי
שנעשה הדבר בקרן המסחרית של משרד המסחר והתעשייה. על ידי כך ובדרך
זו תדע הכנסת מהו העומס האדמיניסטרטיבי שהחשבון המסחרי מטיל על
האדמיניסטרציה, אבל נוסף על כך יש לדרוש טן האוצר, שבכל מקרה יוספו
לדברי ההסבר - גם המאזן של השנה הקודמת וגם דו"ח כספי מסודר.

ס. לוז :
יש לדעת גם שאין בא ההון החוזר.
פעולה מסחרית של מסרד כלשהו מחייבת
הון חוזר. בכל פעולה מסחרית צריך להשקיע הון חוזר. אחרת - אי אפשר
לעבוד.

סר ארנון :
אני תוסך בהצעתך. לא בקרא לזה הון
חוזר אלא מחסבים וחשבון מסחרי. אני
מקבל את ההצעה האומרת, שכל הגדלה או הקטנה של המסכן או של החשבון
המסחרי צריכים למצוא ביטוי תקציבי.

ד"ר סנזם :
זה נכון ואני מסכים לכך, אלא
שמתנגד אני שבכל שנה וסנה תופיע
כל קרן מסחרית בהון החוזר או בעודף.

א. הרצפלד :
הפרט הזה לפי דעתי חשוב. לא יתכן
שהסלאי וההון החוזר יהיה על חשבון
התקציבים המאושרים והנקובים בשמות. או שיכניסו לתקציב הפיתוח את
ההון החוזר, כי הרי לתקציב הרגיל אי אפשר להכניסו או שיהיה לזה
סקור אחר.
כן אני חוזר על שאלתי הקודמת. אני
רוצה לדעת עם תהיה הגבלה בענין ההעברה מסעיף לסעיף אם לא.

הי"ר י. גורי : על כך נדון לחוד.

אני מסכים. בענין החשבון המסחרי
הועלתה הצעתו של מבקר המדינה והיא בת שני סעיפים: האחד - מדי
שנה בשנה בכניס בתקציב סכום מסויים כהשתתפות החשבון המסחרי בכיסוי
הוצאות האדמיניסטרציה שמסרת את חשבון המסחרי והיא כלולה בתקציבו
של האוצר. על ידי כך בשיג שתי סדרות: האחת - שהכנסת תדע על הפעולות
הקשורות בתקציב החשבון המסחרי וכן שהתקציב יקבל את חלקו בכיסוי
ההוצאות.

במקרה של עודף ביכר או במקרה של
צורך בסכומים מסויים כדי לסמן את הפעולות של החשבון המסחרי -
אפשר להעביר את העודף של השנה הקודמת לתקציב השנתי של המדינה.

מוסכם להצמיד את הסעיף של הון
חוזר, או כפי שאתם רוצים לקרא לו "דמי מחזור לפעולות סימון"
ולהבדילו בסכום מסויים על מנת שיוכל לשמש גם למטרה זו.

אשר לקרן חידושים. מבקר המדינה טוען
כי אם אין אפשרות להפעילה כבר בשנה זו יש לשמור על כך שבכל מפעל
יובטח סכום לצרכי בלאי.

סר ארנון :
שאלה לי למבקר המדינה: האם הוא
מאמין בקרנות, בשיטת הקרנות, בשיטה
התקציבית בקשר עם החידוש, אם צריכה המדינה לקיים קרנות באשר ולגבי
ההתחייבויות בעתיד?

ד"ר סנזם :
במקרה זה תשובתי היא, שלילית.
לא נחוץ ליצור קופה מיוחדת.

סר ארנון :
אני מציע, אם כן, לא לקבל החלטה
המחייבת שמירת כסף בקופה.

הי"ר י. גורי :
הצעת פשרה: לא לקבל החלטה עקרונית
בענין זה ולפתור את השאלה אד-הוק
לשנת התקציב 1955-1956 וגם לתקציבים הבאים אם לא יחול שינוי. ובכל
מפעל צריכים להופיע הסכומים המתאימים לצרכי בלאי.

כן מוסכם שאין הדבר צריך כבר
השנה לכסות את כל הסטח, אלא שבדרך כלל הדבר יופעל בכל אותם
המפעלים המתנהלים על יסודות מסקיים.
שאלת הפרטת סכומים
אבטולוטיים ששנה לשנה - נשארת פתוחה.

הסעיף הרביעי הוא: סיון מחדש
במבנה סעיפי המלנה והפרטים. הועדה שמונתה לא תצליח לטיים את עבודתה
עד להגשת התקציב לכנסת, ולפיכך יש להניח כי השנה לא יחול כל שינוי
בענין זה.

יחד עם זה רוצה אני לשאול שאלה
ואולי מכוונת לעתיד הרחוק ולא לשנת תקציב זו: מה הן "פעולות"
כפי שאני רואה הן כוללות שכר חלקי ואינן מסקפות את הדברים נכונה.
"שכר חלקי לעובדים מדעיים" נכלל בפעולות, שכר לעובדים זמניים
של שירות המידור ושירות ההנדסה - כלול ב"פעולות" בחינות כניסה
כלולות ב"פעולות", תשלומים לערים ב"פעולות" וכן הלאה. נדמה לי
כי הכותרת "פעולות" אינה הולמת את משמעות ההוצאה. חלק מהם אפשר
לכלול בסעיף משכורת, חלק בהוצאות ארגוניות ואולי חלק מסויים
בסעיפי הוצאה מיוחדים, אבל השם הכולל "פעולות" אינו הולם לפי דעתי
את הסעיפים האלה.

מר ארנון :
בענין זה אפשר להרבות בויכוחים.
לפי דעתי אם מסלמים הוצאות ושכר
עבור סחקר זה או אחר - יש להכניסו לסעיף מיוחד. רבים הטקרים הנמצאים
על הגבול.

היו"ר י. גורי :
הייתי מבין לו היה התקציב בנוי על
תפקידים ופעולות. כלומר בתחומי כל
מסדר ומסדר ממלתי יש חלוקה לפעולות ובהתאם להן יש לשלם את המשכורת
ואת שאר ההוצאות. גם עובדי המדינה עושים פעולות.

מר מאירי :
אני מציע במקום תקציב לפי פקידים,
תקציב לפי תפקידים. הכוונה היא לכך,
שכל מסדר יצטמצם בפעולה אותה הוא עושה.

מר ארנון :
אולי אפשר להסכים לטענה זו, אבל
על ידי כך אין אנו פותרים את בעיית
ההעברה מסעיף לסעיף.

מר מאירי :
נכון. יש לעשות את שניהם כאחד.

י. פרדר :
התקציב כפי שהוא היום אינו נותן
תמונה של הפעולות השונות. איני
יודע מהי ההצעה הטובה, אבל אולי שתיהן גם יחד. יש להראות את התקציב
בדינמיקה שלו.

היו"ר י. גורי :
היות ולא תהיה כבר הטהות בידי הועדה
לסיים את עבודתה עד להגשת התקציב -
לכנסת, אנו יכולים להביע אך שתי טענות: (1) הפעולות הנעשות על ידי
המסדרים הממשלתיים יותר בספר דברי ההסבר ובהיקף יותר רחב
מאשר בשנה הקודמת; (2) אלה הסעיפים בפרק "פעולות" שבחלקם שייכים
לסעיפים אחרים, כמו סעיף משכורת או הוצאות ארגוניות - יועברו טן
הסעיף "פעולות". לגבי העתיד כוונתנו שהתקציב עצמו יכיל בתוכו
את אותם ההסברים המופיעים כיום בדברי ההסבר.

לאור ההצעות אנסה לכתוב
סכתב לשר האוצר, אולם אניאו קודם לכן לידיעתו של מבקר המדינה.

עלינו לדון עוד היום בהצעת סיוןיים בתקציב
של מסדר מבקר המדינה. (קורא את הצעת התקציב).

הצעת התקציב של מסדר מבקר המדינה - אושרה.